

taget en udtrykkelig Bestemmelse om, at ogsaa Dødsboer er pligtige at efterbetale den af Afdøde for lidet erlagte Skat, selv om Selvangivelsen ikke har foreligget, jfr. § 42, 2. Stk.

Man har derhos ment at burde paalægge Skifteretterne at meddele Skatteraadene Underretning saavel om Indholdet af de Arveanmeldelser, som indgives til dem af selvskiftende Arvinger, som af de Boopgørelser, der i Henhold til Arveafgiftslovens § 31, 3. Stk., indsendes af længstlevende Ægtefæller, men dog kun, hvor Bobeholdningen udgør mindst 10,000 Kr., idet der herved vil tilvejebringes et Kontrolmiddel, der vil være af væsentlig Betydning for Skatteansættelserne.

Til § 50.

Som fremhævet foran i Bemærkningernes almindelige Del, har der under de i de senere Aar stedfundne Forhandlinger mellem Delegerede for de 3 nordiske Riger været Enighed om at søge tilvejebragt Mulighed for Gennemførelse af en Ordning, hvorefter den Dobbeltbeskatning, som de nuværende Regler jævnlig medfører i mellemstatlige Forhold, i nogen Grad begrænses.

Dobbeltbeskatningen fremkommer navnlig gennem Forskellighederne i de enkelte Landes Beskatningslovgivning, som f. Eks. naar Skattepligten efter dansk Lovgivning som Hovedregel er afhængig af fast Bopæl — eller for Selskabers Vedkommende Hjemsted — her i Riget, saaledes at der i saa Fald svares Skat af den fulde Indkomst, medens der samtidig i Tilfælde, hvor Virksomheden helt eller delvis foregaar i Udlandet, maa svares Skat af den paagældende Del af Indkomsten til vedkommende fremmede Stat. Tilsvarende

Forhold opstaar i Tilfælde, hvor en Person har fast Bopæl i flere Lande eller ejer fast Ejendom i fremmed Stat. Forhold af denne sidste Art vil navnlig kunne forekomme med Hensyn til Beboere i de sønderjydske Landsdele, og ikke mindst for disse vil en Adgang til traktatmæssig Ordning af de paagældende Forhold kunne være af Betydning.

Medens det i de førstnævnte Tilfælde for alle Staters Vedkommende drejer sig om en rationel Beskatning af den paagældende Indkomst eller Indkomstandel, og hvor den mellemstatlige Ordning følgelig kunde tænkes gennemført i Lighed med de almindelige Principper for interkommunal Skattefordeling, er der i de senere Aar tilfælde forekommet Tilfælde, hvor der fra forskellige fremmede Staters Side er gjort Forsøg paa Gennemførelse af en Beskatning af Udbyttet ved Fragtfart paa paagældende Lands Havne, hvor de almindelige Principper for en rationel Beskatning af Nettoindkomsten ikke i tilsvarende Grad har kunnet lade sig gennemføre, og hvor Beskatningen derfor eventuelt kan befrygtes at kunne virke særlig byrdefuldt. Ogsaa for saadanne Tilfælde vil det kunne være af Interesse, om der gennem traktatmæssig Overenskomst kunde raades Bod paa særlige Ubilligheder i Beskatningen; maaske vil en saadan Ordning vanskelig kunne naas, medmindre der ogsaa fra dansk Side skrides til Gennemførelse af tilsvarende Beskatningsregler overfor fremmed Skibsfart paa dansk Havn, men da Forslag om saadan Beskatning vanskelig vil kunne indpasses i Rammerne for den gældende Indkomstbeskatning, forbeholder man sig eventuelt at fremkomme med særligt Forslag desangaaende.